

slovenski pisatelji razžaljeni biti. Le prisiljeni tedaj po takim početji smo ostro pa pravično sodili ne „Zore“, ampak nam dobro znano vedenje tistih, katerih plod je mlada „Zora“. Treba je bilo tudi, da se enkrat odkritoserčno porazumemo, da bo tistiga negodniga pikanja konec. „Novice“ se nikdar niso prederznile komu postav dajati in kogar siliti, da naj piše tako ali tako, da je le narodu v korist ali domovini v slavo, ker to nam je sila potrebno, ne pa puhla abedarija in jezikomešarija, in v ti koristni delavnosti naj nam bojo naši pridni bratje na Českim izgled! — Še manj pa so „Novice“ kteriga žalile, ki ni z njimi o pisanju edinih misel, — ravno to pa terjajo one od družih in jim naravnost povedó, da one pišejo jezik za slovenski narod na svetu, ne pa za ljudstvo v luni. Če je „Bčeli“ mešanca ljuba, naj jo piše, dokler ji je drago in dokler jo kdo bère; nad slovenskim pisanjem naj se pa nikar ne merzi, ker s tem celò nič ne opravi. Veljavni Podgorski je to točno dokazal.

To enkrat za vselej opomnivši svetjemo le še prihodnjim pisateljem „životopisov“: naj se poprej iz Plutarha in Suetonia pridno učé, kako se imajo životopisi pisati, potem še le naj se lotijo sila težavniga dela, vselej pa z mirno kervjó brez nadzemeljske domišljije, ki se ne spodobi v življenjopisji, in pri kateri je teško ločiti: kje resnica jenja in kje se smešnica začne.

Novičar iz slovanskih krajev.

Iz Ljubljane. P—k. Eno vprašanje moram v prid kmetijstva na Ljubljanskim močirji (mahu) zastaviti. Naj mi da kdo veljaven odgovor na to — če ga nihče ne more, naj odpravi tista oblast, koja zamore o tem pomagati, to napako, o kateri je toliko pravičnih pritožb. Če namreč kateri posestnik ali njegov hlapec na svojo njivo na mah s 4 konji in parizarjem en mernik kakošniga sémena pelje ali z njive en pehar plevéla ali par buč domú, ne plača ne mostnine ne cestnine v Kurji Vasi, — če pa pelje ravno tisti drobiž v kripici (Steyrerwagerl) na mah ali iz maha, mora od konja 5 krajc. za sém in tjé plačati! Vprašam: zakaj to? Ali ni to ovéra za že samo po sebi drago kmetovanje na mahu? Če se hoče priden gospodar na mah v kripici peljati pogledat dela svojih poslov ali delavcov (kdor tega ne storí, bo malo pridelal, zlasti na močirji) mora cestnino plačati, ali pa je prisiljen peš iti, če se noče na lojtrah derdrati eno ali 2 uri dalje na svojo v mestni meji ležečo njivo, zakaj lojtre so proste cestnine, kripa pa ne! In to zato, ker se (poslušajte!) lojtram „Wirtschaftswagen“ (gospodarstveni voz) pravi, kripi pa ne!! — Mislijo morebiti: s kripo se lahko v Turjak in v Kočevje pelje po družih opravkih kakor po gospodarskih na mah. Pa to se menda lahko koj zvé. V enacih okoljšinah imajo vozovi v družih velicah mestih, kjer vsaciga človeka ne poznajo, kakor pri nas v Ljubljani, svoje znamnja seboj, s kterimi so določeni vozovi plačila prosti. Da se pa le za kratek čas Ljubljančani po mahu ne vozijo, bojo mende mitarji vedili nar bolj povedati. Čmu tedaj ta ovéra kmetijstva domačim v mestni meji? Je li to prav? ali ni smešen ta razložek med kripo in lojtrami! Menim da, ker tudi kripa se večkrat rabi za manjši gospodarske potrebe, in če gospodar ali hlapec morebiti enmalo lože na nji sedí: ali se mu še to ne privoši za njegov trud in pot na močirji, kteriga mora večkrat v vodi gaziti!!

Iz Ljubljane. Fl. Po dolgi in hudi zimi, koja je nam enekrat do 16. stop. mraza donesla, so se te dni na sončnih krajih Ljublj. okolice že pokazale spomladanske cvetličice: beli zvončki, rumene trobentice, beli teloh ali kuríce in še mnogo družih prerokinj zaželjene pomladi.

Novičar iz mnogih krajev.

Zavolj krajcarjev je opomnilo ministerstvo denarstva v Dunajskim časniku, da stari krajcarji, polkrajcarji in vinarji od leta 1816, kakor tudi 2krajcarji, ki so bili leta 1848 kovani, pridejo konec tega leta ob veljavnost; kdor do tistiga časa ne spečá imenovaniga drobiža, naj si sam sebi pripiše, če v škodo pride, ker po preteku tega leta 1852 se bojo imenovani krajcarji le po vrednosti kufra pri denarni kovnici na Dunaji, v c. k. kasi solnice v Hall-u, v c. k. faktorii v Novim Sadu, pri c. k. inšpektoratu v Nagy-Banyi, in pri c. k. kasi rudnistva v Oravici jemali. — Postava zastran praznovanja cesarjeviga godú od leta 1835 in 1837 je bila vnovič razglašena, po kateri je spoznovavcam kakoršne koli vére zapovedano, cesarjev god slovesno praznovati, posebno obhajanje rojstniga dneva; god kerstniga imena pa naj se praznuje le s cerkvenim opravilam. — Cesar so si iz fabrike g. Valentina Pleiweis-a na Dunaji železno posteljo nove sorte s špiralnim ležavnikom, katero je „oglasnik“ 1. lista letasnjih „Novic“ naznanil, napraviti dali, koja je, posebno lično izdelana, ta tedn v fabriki na ogled postavljena bila. — Veliko se je govorilo o tem, da se bo 3. svečana že veliko angleškiga blaga po pripustbi nove colne postave na Dunaji prodajati začelo — pa, kakor je skušnja pokazala, je bilo to le prazna govorica. — Pri ministerstvu se je neki začelo iznoviga posvetovanje: ali imajo notarji v našim cesarstvu biti ali ne. — Naprava taci družb ali asekuracij, pri kateri bi se mogla tudi živina zavarovati, misli ministerstvo ne le na Ogerskim temuč po vsih deželah cesarstva krepko podpirati, zato ker se ljudem, kterim živina po boleznih in kugah pocepa, velika škoda godí. — V Madridu (na gorkim Španjskim) je letos toliko snega, da se še zdaj po sanincih vozijo, — v Landshutu (na Nemškim) pa je ravno zdaj eno jablano v nar lepšim cvetji; — kakošni nasprotki! — Napoleon je razglasil volitno postavo za poslance v postavodajavni zbor, ki bo konec tega mesca vkup poklican; voliti ima pravico vsaki Francoz, ki vživa politiske pravice in je nar uanj 26 let star, izvoliti za poslanca se smé le tak, ki je 25. leto dopolnil; plačani vredniki se ne smejo voliti v postavodajavni zbor; poslancov vsih skupej bo 262; zavoljo tega, kar poslanec v zboru govori, se ne smé preganjati, pa tudi se ne smé ob času zbora in 6 tednov pred in potem ne zavolj dolgov zapreti. — Konec vsaciga leta je v Rimu v družtvu propagande, v kterim se mladenči za misionske opravila pripravljajo, slovesna poskušnja v mnogoverstnih jezicah celiga sveta; letos je bilo 90 taci učencov zbranih, poskušnja je bila v 25 europejskih jezicah in 6 afrikanskih. — Pravda zavolj božjiga groba je na podlagi pogodb od leta 1760 dokončana; kako se je iztekla, se na tanjko še ne vé.

Popravit.

Vsak bravec scer na 1. strani poslednjiga lista »Novica« na 2. polovici v 16. verstici od spodej gori tiskarni pogrešek preddelov namesti preddele lahko spozna, vunder za popravit prosimo.

Vred.